

ikke, at det er saa helt urigtigt sagt af Christen Berg.

Medens jeg altsaa mener, at der er ikke nogen som helst Grund til at opretholde et overordnet kontrollerende Tilsyn med vore Folkeskoler, og ønsker, at Provstens Tilsyn skal bortfalde, mener jeg, der kan komme noget godt ud af de Instruktionskursus, som foreslaas i § 27, og af den Skolekonsulent, som er foreslaaet der, vel at mærke, hvis han faar en ganske anden Stilling end den, der tiltænkes ham efter Lovforslaget. Thi deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at som denne Konsulent er foreslaaet i § 27, vil han være ganske betydningsløs, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man vanskeligt faar en Lærer eller en Lærerinde til at tage en saadan Stilling. Jeg kan ikke se andet, end at det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at denne Konsulent ikke kan blive andet end en Løbedreng for Provsten. Det eneste, han skal gøre, er at afgive Erklæring over Ændringer i Undervisningsplanerne, ellers staar det til Skoledirektionen, om den vil benytte ham eller ej. Det allerværste er, at han skal bruges som Bussemand overfor sine Kolleger; naar der er noget i Vejen, skal han sendes ud paa Skoledirektionens Vegne for at undersøge Forholdet. Jeg tror, at en saadan Stilling vilde blive umulig for en Lærer. Men skal han kunne lede de Kursus, der er Tale om, saa det duer noget, maa der gives ham Mulighed for at faa nøje Kendskab til Skoleforholdene omkring i Kredsen derved, at han faar Lejlighed til at besøge Skolerne, ikke som kontrollerende Tilsynsmand, men som Ven og Medarbejder, som den, der kommer for at se og høre og lære noget af sine Kolleger. Han skal altsaa ikke som den foreslaaede Konsulent være en Mand, der rykkes ud af sin Stilling, men han skal blive siddende i sin Stilling som Lærer og skal kunne rejse rundt for at lære af sine Medlærere, se, hvor der er nye Skoleideer, som praktiseres dygtigt, han skal med andre Ord være som en Hejmdal, der kan høre Græsset gro rundt omkring i Skolekredsen, og saa føre det, han har hørt og set, frem paa Instruktionskursus, som efter min Mening ikke blot skulde være Skolemøder, hvor man møder for at høre Foredrag af dygtige Skolemænd, skønt ogsaa dette bør være med, men ogsaa skulde være Sammenkomster, hvor man saa praktisk Skolearbejde, hvor de, som havde et praktisk

Greb paa et eller andet Omraade, skulde vise det for deres Kolleger i disse Instruktionskursus.

Men for at Læreren, den Konsulent jeg holder paa, kan faa denne Stilling, maa han selvfølgelig have en ringe Godtgørelse. Han skal have det saadan, at han i et Par Maaneder af Aaret kan holde en Vikar. Der er ingen Tvivl om, at en saadan Lærer med Lethed vil kunne faa Vikar, for man vil selvfølgelig gerne til en saadan Lærer, som jo bliver en af Kredsens dygtigste — det skulde helst blive den allerdygtigste. Han skulde altsaa have et ringe Vederlag; jeg tænker mig saadant noget som 2—300 Kr., og sætte vi, at der skal anvendes 70 af den Slags Konsulenter, bliver hele Bekostningen 20,000 Kr. Det var dog noget, man kunde overkomme, og det var noget, hvorved man virkelig kunde tilføre Skolen noget værdifuldt. Jeg mener selvfølgelig, at denne Direktionskonsulent eller Skolekonsulent skulde have Adgang til Skoledirektionens Møder, for at han ud fra sit praktiske Kendskab til Skoleforhold altid kunde være til Rede med gode Raad. Jeg tror, at en saadan Skolekonsulent kunde blive en stor Støtte, navnlig for de unge Lærere. Jeg tror, at der er mangen ung Lærer, som, naar han lige er kommen ud af Seminariet, staar hjælpeløs overfor sin Gerning og mangen Gang tænker ved sig selv: Var der dog en erfaren ældre Lærer, jeg kunde gaa til og faa Raad og Vejledning af. En saadan Konsulent var netop Manden, der kunde raade og hjælpe en saadan ung Begynder. Bag Ønsket om en Konsulent i denne Skikkelse staar desuden omtrent hele den danske Lærerstand i Øjeblikket. Saa vidt jeg har forstaaet det sidste Ombudsmøde, resulterede det netop i Ønsket om en Konsulent af denne Art, og det Andragende fra Danmarks Lærerforenings Bestyrelse, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) citerede, gaar, saa vidt jeg har forstaaet, ud paa det samme. Jeg skulde derfor tro, at det kunde lykkes i Udvalget i god Forstaaelse med den højtærede Minister at faa den af ham foreslaaede Konsulents Stilling ændret i den af mig omtalte Retning.

Jeg kommer dernæst til § 28, der handler om Biskoppens Ret til efter forudgaaende Bekendtgørelse ved Læreren at samle Børnene fra Folkeskolens ældre Klasser i en af Kommunens Skoler eller i Sognets Kirke til Samtale om den kristne Børnelærdom. Jeg synes ikke, denne Paragraf hører hjemme i en Lov om Skolens